

РЕШЕНИЕ

№ 2267

гр. Бургас, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXIV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА Д. ЧАВДАРОВА

при участието на секретаря ДИАНА СТ. СИВОВА
като разглежда докладваното от ИВЕЛИНА Д. ЧАВДАРОВА Гражданско дело
№ 20232120100321 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XIII от ГПК.

Образувано е по предявени от „Йеттел България“ ЕАД (с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД), ЕИК *****, със седалище и адрес управление: гр. *****, действащо чрез пълномощника си адв. Г. З. от САК, срещу Р. П. Г., ЕГН *****, с настоящ адрес: *****, извън регулацията № 1, общ. *****, обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 345, ал. 1 ТЗ, вр. с чл. 232, ал. 2 ЗЗД, чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 92 от ЗЗД за приемане на установено в отношенията между страните, че ответницата дължи на ищцовото дружество следните суми: сумата в размер на 97,99 лв. /деветдесет и седем лева и деветдесет и девет стотинки/, представляваща незаплатени месечни абонаментни такси и такси за потребление на мобилни услуги за периода 18.11.2019г. до 17.05.2020г. по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 17.07.2019г.; сумата в размер на 70,04 лева /седемдесет лева и четири стотинки/, представляваща незаплатени месечни абонаментни такси и такси за потребление на мобилни услуги за периода от 18.11.2019г. до 14.02.2020г. по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 18.11.2019г.; сумата от 197,82 лева /сто деветдесет и седем лева и осемдесет и две стотинки/, представляваща дължими лизингови вноски за периода 18.11.2019г. – 17.05.2020г. по Договор за лизинг от 17.07.2019г. с предмет устройство Nokia 4.2 Dual Pink Sand; сумата от 12,96 лева /дванадесет лева и деветдесет и шест стотинки/,

представляваща дължими лизингови вноски за периода 18.11.2019г. – 17.05.2020г. по Договор за лизинг от 17.07.2019г. с предмет базови аксесоари; сумата от 106,87 лева /сто и шест лева и осемдесет и седем стотинки/, представляваща дължими лизингови вноски за периода 15.11.2019г. – 14.05.2020г. по Договор за лизинг от 07.09.2018г. с предмет устройство Nokia 3.1 Black; сумата от 102,29 лева /сто и два лева и двадесет и девет стотинки/, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 17.07.2019г., формирана като сбор от три стандартни месечни абонаментни такси по договора; сумата от 162,67 лева /сто шестдесет и два лева и шестдесет и седем стотинки/, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер **** от 17.07.2019г., формирана като разликата между цената на устройството Nokia 4.2 Dual Pink Sand без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг от същата дата; сумата от 72,54 лева /седемдесет и два лева и петдесет и четири стотинки/, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на Допълнително споразумение към Договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 18.11.2019г., формирана като сбор от три стандартни месечни абонаментни такси по договора, както и сумата от 20,64 лева /двадесет лева и шестдесет и четири стотинки/, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на Допълнително споразумение към Договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 18.11.2019г., формирана като разликата между цената на устройството Nokia 3.1 Black без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг от 07.09.2018г., ведно със законна лихва върху всяка от главниците, считано от датата на подаване на заявлението – 10.10.2022г. до окончателното изплащане на задълженията, за които суми е издадена Заповед № 3132/17.10.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 6431/2022г. по описа на РС-Бургас, 5-ти състав.

По твърдения в исковата молба, между „Йеттел България“ ЕАД (с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД) и ответника са сключени следните договори: за клиентски номер **** – Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер **** от 17.07.2019г., както и два договора за лизинг от същата дата, съответно за мобилно устройство NOKIA 4.2 Dual Pink Sand и за базови аксесоари; за клиентски номер **** – Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер **** от 18.11.2019г., както и Договор за лизинг от 07.09.2018г. за мобилно устройство NOKIA 3.1 Black. Сочи се, че поради неизпълнение на задълженията на ответника по договорите, същите са едностранно прекратени от „Йеттел България“ ЕАД, съответно на основание чл.11, ал.1 от Общите условия на договор за лизинг /за договорите за лизинг/ и на основание чл. 19б от Общите условия на оператора за взаимоотношения с потребители на електронни съобщителни услуги /за договорите за мобилни услуги/. Като последица от посоченото неизпълнение, на осн. чл. 11 от договорите за мобилни услуги, съответно Раздел III и Раздел IV от допълнителните споразумения към същите, в тежест на длъжника – настоящ

ответник били начислени и договорени неустойки за предсрочно прекратяване на услуги. Излага се, че всички непогасени и изискуеми задължения на ответника към „Йетел България“ ЕАД са обединени, съответно във Фактура №****. за клиентски номер *** и Фактура № *****. за клиентски номер ****, със срок на плащане 15 дни от дата на издаването им. Поради неплащане на задълженията ищецът е подал заявление по реда на чл. 410 ГПК, въз основа на което, по ч.гр.д. № 6431/2022г. по описа на РС-Бургас, 5-ти състав, в негова полза е издадена Заповед № 3132/17.10.2022г. за изпълнение на парично задължение, като на основание чл. 415, ал. 1 ГПК същият е бил уведомен, че може да предяви иск за установяване на вземанията си по заповедта, предвид обстоятелството, че последната е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК.

По същество се моли за уважаване на исковете и присъждане на сторените разноси, както в исковото, така и заповедното производство.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът, чрез назначения му по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител адв. Т. Т., е депозирал отговор на исквата молба, с който предявените искове се оспорват по основание и размер. Застъпва се, че процесните договори за предоставяне на електронни съобщителни услуги незаконосъобразно са били прекратени едностранно от ищеца. Сочи се в тази връзка, че не са били налице законовите и договорни предпоставки за прекратяване на същите, в т.ч. неизпълнение от страна на ответника. Оспорва се процесните фактури да са получени от ответника, поради което се счита, че същите не биха могли да ангажират договорната му отговорност. Прави се възражение за изтекла погасителна давност за процесните задължения, като се застъпва, че в случая е приложима кратката тригодишна давност. Прави се и възражение за нищожност на процесните неустоечни клаузи, тъй като се счита, че същите са неравноправни по смисъла на чл. 143 от ЗЗП, а същевременно ответникът – потребител не е имал възможност да влияе върху съдържанието на договорите, доколкото същите са бланкови, сключени при изначално и едностранно поставени от страна на оператора условия.

По изложените съображения се моли за отхвърляне на предявените искове, а в условията на евентуалност се прави възражение за прекомерност на заплатения от ищеца адвокатски хонорар.

В проведеното по делото открито съдебно заседание ищцовото дружество, редовно призовано, не изпраща представител. С предварително депозирана молба вх. № 36718/04.10.2023г. по хода на делото, чрез процесуалния си представител адв. З., заявява, че поддържа предявените искове и моли за уважаването им, ведно с присъждане на сторените по делото разноси, за които представя списък по чл. 80 ГПК. Излага и подробно становище по същество на делото.

В съдебно заседание ответницата се представлява от назначения ☐ по реда на чл. 47, ал. 6 от ГПК особен представител адв. Т., който поддържа депозирания от него писмен отговор и оспорва предявените искове като неоснователни, поради което и моли за отхвърлянето им.

След преценка на събрания по делото доказателствен материал и

като съобрази доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявените обективно кумулативно съединени положителни установителни искове са с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 345, ал. 1 ТЗ, вр. с чл. 232, ал. 2 ЗЗД, чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 92 от ЗЗД.

Същите съдът приема за допустими, доколкото са налице общите предпоставки за съществуването и надлежното упражняване на правото на иск, както и специалните такива, свързани с реда за търсената защита по чл. 422, ал. 1 ГПК (съгласно т. 10а от Тълкувателно решение по тълк. дело № 4/2013г., ОСГТК на ВКС), установени от приобщеното заповедно дело.

Основателността на исковете е обусловена от успешно проведено от ищеца пълно и главно доказване на следните обстоятелства, от които произтичат претендираните от него права, а именно: наличието на валидно облигационно правоотношение между страните въз основа на процесните договори за лизинг и допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги; своята изправност – точното изпълнение на задълженията си по тях, в т.ч. предоставянето на договорените мобилни услуги и лизингови вещи; валидното едностранно прекратяване на договорите от страна на мобилния оператор; наличието на валидни клаузи за неустойка при предсрочно прекратяване на договорите; настъпването на изискуемостта на задълженията, както и техния размер.

Не е спорно между страните, а и се установява от същите, приобщени като писмени доказателства по делото, че между ищеца като оператор /с предходното му наименование „Теленор България“ ЕАД/ и ответницата като потребител са сключени: Допълнително споразумение от 17.07.2019г. към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ****, с което е активиран абонаментен план Total + 33.99 promo 29.99 за срок от 24 месеца, както и Допълнително споразумение от 18.11.2019г. към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер *****, с което е активиран абонаментен план Total + за срок от 24 месеца.

В настоящия случай реалното предоставяне на договорените мобилни услуги в процесните периоди не е оспорено от ответницата – потребител на същите, което от своя страна обуславя изправността на мобилния оператор по процесните договори – основание за възникване на задължението на ответницата като потребител за заплащането им.

Предвид липсата на спор и по въпроса за правилното остойносттаване на така предоставените от мобилния оператор – ищец услуги в издадените в периода 15.12.2019г. – 18.05.2020г. 8 бр. фактури, също приобщени към материалите по делото, съдът намира исковите претенции с предмет незаплатени месечни абонаментни такси и такси за потребление на мобилни услуги за доказани не само по своето основание, но и по размер, поради което същите следва да бъдат уважени изцяло.

Представени и приети като писмени доказателства по делото са и сключени между страните Договор за лизинг от 17.07.2019г. с предмет мобилно устройство Nokia 4.2 Dual Pink Sand; Договор за лизинг от 17.07.2019г. с предмет пакет базови аксесоари и Договор за лизинг от

07.09.2018г. с предмет мобилно устройство Nokia 3.1 Black.

Съгласно договорите от 17.07.2019г., ответницата като лизингополучател е получила от ищеца – лизингодател за временно и възмездно ползване, съответно мобилно устройство Nokia 4.2 Dual Pink Sand със сериен номер: *****на цена от 252,77 лева, платима на 23 месечни вноски, всяка в размер на 10,99 лева и пакет базови аксесоари – Basic accessories clear case Nokia 4.2 CC-142 с продуктов номер: *** на цена от 17,24 лева, платима на 23 месечни вноски, всяка в размер на 0,72 лева. По силата на договора за лизинг от 07.09.2018г. ответницата е получила за временно и възмездно ползване мобилно устройство Nokia 3.1 Black с IMEI: ***** на цена от 289,57 лева платима на 23 месечни вноски, всяка в размер на 12,59 лева.

Предвид клаузата на чл. 1, ал. 2 от всеки от трите договора, лизингополучателят има право да придобие собствеността върху предоставените за ползване устройства/вещи, като подпише договор за изкупуването им с лизингодателя най-малко 10 дни преди изтичане срока на съответния договор /23 месеца от датата на сключване на всеки от тях/ и след като заплати допълнителна сума, съответно от 17,24 лева за мобилното устройство Nokia 4.2 Dual Pink Sand, 12,59 лева за мобилното устройство Nokia 3.1 Black и 0,72 лева за пакета базови аксесоари. Чл. 1, ал. 3 от договорите предвижда, че ако правото на изкупуване не бъде упражнено, то устройството/вещите подлежат на връщане в срок до един месец от изтичане на договора, като в същия срок лизингополучателят може да заяви изрично в писмена форма, че желае да върне устройството. Уговорено е, че в случай на невръщане на устройството/вещите, респ. ако лизингополучателят не заяви в писмена форма желанието си за връщане, същият дължи неустойка, респ. допълнителна сума в размер, съответно на 17,24 лева за мобилното устройство Nokia 4.2 Dual Pink Sand, 12,59 лева за мобилното устройство Nokia 3.1 Black и 0,72 лева за пакета базови аксесоари.

Съгласно чл. 4 от договорите, подписвайки ги като лизингополучател, ответницата е декларирала и потвърдила, че е получила мобилните устройства/вещи, предмет на съответния договор, във вид годен за употреба, функциониращи изрядно и съответстващи на договорените технически характеристики. С оглед обвързващата сила на подписаните от ответницата документи с горесцитираното нейно изявление, съдът приема, че лизингодателят – ищец надлежно е изпълнил задължението си да предостави лизинговите вещи и за лизингополучателя е възникнало задължението да заплаща договорената цена за ползването им.

Доколкото в случая исковите претенции на лизингодателя /остойностени в издадени от ищеца в периода 15.12.2019г. – 18.05.2020г. 11 бр. фактури/ се съизмеряват с уговорената дължима до края на всеки от трите договора цена на съответната лизингова вещ, в т.ч. и уговорената допълнителна сума за придобиването □, съответно предвид липсата на доказателства /а и въобще на наведени твърдения за това/ лизинговите вещи да са били върнати на лизингодателя, то следва да се приеме, че цената за ползването им за срока до края на договора /който е изтекъл към момента на

завеждане на делото/ е дължима, ведно с допълнителната сума за придобиването им.

С оглед липсата на доказателства за заплащане на така възникналите задължения от ответницата, исковите претенции с предмет лизингови вноски също се явяват основателни и като такива следва да бъдат уважени изцяло.

Изводът на съда за дължимост на сумите за лизингови вноски, месечни абонаментни такси и такси за потребление на мобилни услуги, не се разколебава от липсата на ангажирани от ищеца по делото доказателства за получаване от ответника на издадените от мобилния оператор фактури, в които са остойностени горните задължения.

Видно от приобщения по делото Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 07.09.2018г., сключен между страните и изменен с процесното Допълнително споразумение към него от 18.11.2019г., ответницата като потребител изрично се е отказала от това да получава хартиена фактура, съответно е поела ангажимент сама да се информира за съдържанието на издаваните от мобилния оператор електронни такива, т.е. и за месечните си сметки, чрез осигурения ☐ електронен достъп в портала MyTelenor. Съгласно клаузите на договора, отказът от хартиена фактура важи занапред и се отнася за всички номера, включени в една фактура. Наред с това, клаузите на Раздел II, т. 7 от процесните Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 17.07.2019г. и Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 18.11.2019г. изрично предвиждат, че потребителят получава фактура на хартиен носител само ако вече е избрал да получава такава за някой от номерата, включени в обща фактура, а във всички останали случаи потребителят не получава фактура на хартиен носител, но може да заяви получаването ☐ по електронен път. И тук е посочено е, че в този случай /когато потребителят не получава хартиена фактура/ на последния се осигурява електронен достъп в портала MyTelenor, където да проверява месечните си сметки.

Възражението за изтекла погасителна давност на горепосочените вземания също се явява неоснователно.

Действително, по своята същност задълженията на ответницата за заплащане на лизинговите вноски, месечните абонаментни такси и таксите за потребление на мобилни услуги по процесните договори имат характера на повтарящи се през определен период от време еднородни такива, което им придава периодичен характер /в този смисъл са и задължителните разяснения по Тълкувателно решение № 3/2011г. от 18.05.2012г. по тълк. д № 3/2011г. на ОСГТК на ВКС/. Като периодични платежи и на осн. чл. 111, б. „в“, вр. с чл. 114 ЗЗД, същите се погасяват с изтичане на тригодишен срок от деня, в който вземането е станало изискуемо. Изискуемостта на вземането в настоящия случай настъпва след изтичане на срока за плащане, посочен в съответната фактура, издадена от мобилния оператор, в която същото е остойностено.

Срокът за плащане, посочен в първата по време от процесните фактури /тази, издадена на 15.12.2019г. за отчетния период 15.11.2019г. – 14.12.2019г./, е 30.12.2019г., съответно това е и датата на която остойностените със същата

задължения за лизингови вноски, месечни абонаментни такси и такси за потребление на мобилни услуги са станали изискуеми. От този момент е започнала да тече и погасителната давност за същите, като към момента на предявяване на исковете – 10.10.2022г. /съвпадаща с датата на инициране на заповедното производство, продължение на което се явява настоящото исково такова, развиващо се по реда на чл. 422 ГПК/ тригодишният срок не е изтекъл.

Що се отнася до претендираните неустойки за предсрочно прекратяване на процесните допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 92 от ЗЗД, неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват.

В настоящия случай ищецът претендира заплащане на начислени от него неустойки, обезпечаващи вредите от прекратяването на процесните Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 17.07.2019г. и Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 18.11.2019г., преди изтичането на уговорения срок на същите /24 месеца от датата на сключването им/ по вина на потребителя.

Предвид това, основателността на така предявените искове е обусловена от успешно проведено от ищеца пълно и главно доказване /тежестта за което му е изрично указана с доклада по делото/ на обстоятелството, че горепосочените допълнителни споразумения са валидно /т.е. в съответствие с предвидения в същите, в т.ч. в приложимите към тях Общи условия и в закона ред за това/ едностранно прекратени от негова страна.

След преценка на ангажираните от ищеца писмени доказателства съдът намира, че по делото не се установява валидно упражнено от негова страна, преди изтичане на съответно уговорените в тях срокове, право да прекрати процесните допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги.

Съгласно клаузата на чл. 19б, б. "в" от приложимите към тези допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги Общи условия, на която се позовава ищецът, мобилният оператор има право едностранно да прекрати индивидуален договор, срочен или безсрочен, в случай, че потребителят не е платил дължими суми след изтичането на сроковете за плащане по индивидуалния договор, съответно по Общите условия. Неизпълнението на договорно задължение по причина, за която длъжникът отговаря, в настоящия случай – неплащането на надлежно възникнали задължения в уговорения между страните срок е основание за разваляне на договора по реда на чл. 87, ал. 1 ЗЗД. Доколкото процесните допълнителни споразумения са сключени в писмена форма, същата форма е изискуема от закона и за волеизявлението на мобилния оператор за едностранното им прекратяване. По делото липсват доказателства, а и въобще наведени твърдения в тази връзка, преди изтичане на уговорените в тях срокове на действие, ищецът да е отправил нарочно

писмено волеизявление до ответницата за прекратяване на процесните допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги, респективно същото да е получено от нея като абонат – потребител на тези услуги. За пълнота следва да се посочи, че предвид едностранния характер на заповедното производство до момента на произнасяне от съда по заявлението за издаване на заповед за изпълнение, последното не може да има характер на уведомление до длъжника за прекратяване/разваляне на договора, още повече, че в конкретно разглеждания случай същото е подадено на 10.10.2022г., т.е. след изтичане на уговорените срокове на действие на Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 17.07.2019г. и Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 18.11.2019г.

Предвид извода на съда за липса на изискуема предпоставка за начисляване на претендираните неустойки, безпредметно се явява разглеждането на възражението на ответницата за нищожност на клаузите, в които същите са уговорени. Предявените иски за заплащане на стойността на начислените от мобилния оператор – ищец неустойки се явяват неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Относно съдебно-деловодните разноски:

С оглед изхода на делото, право на разноски имат и двете страни.

Предвид своевременно направеното искане за присъждането им и представените доказателства за тяхното извършване, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, в полза на ищеца, съразмерно с уважената част от исковите, следва да бъдат присъдени разноски за исковото производство в общ размер на 1283,53 лева /при претендирани такива в общ размер на 2230 лева, от които 350 лв. – държавна такса; 480 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение, което е под минималния размер за предявените обективно кумулативно съединени иски, определен по реда на чл. 7, ал. 2, т. 1, вр. с чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1 от 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и 1400 лв. – възнаграждение за особен представител на ответницата /.

Ответната страна не е реализирала разноски в настоящото производство, поради което такива не следва да ѝ се присъждат.

Съгласно задължителните указания, дадени в т. 12 на Тълкувателно решение № 4/2013г. от 18.06.2014г. по тълк. дело № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство. Такива са присъдени с издадената заповед за изпълнение в размер на 325 лева /внесена държавна такса в размер на 25 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева/, като от тях, съразмерно с уважената част от исковите, в тежест на ответницата следва да бъде възложена сумата от 187,05 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните по предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК установителни искиове с правно основание чл. 345, ал. 1 ТЗ, вр. с чл. 232, ал. 2 ЗЗД, чл. 79, ал. 1 ЗЗД, че ответницата **Р. П. Г., ЕГН *******, с настоящ адрес: ********, общ....., **ДЪЛЖИ** на ищеца **„Йеттел България“ ЕАД (с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД), ЕИК ******, със седалище и адрес управление: гр. ********, **следните суми: сумата в размер на 97,99 лв. /деветдесет и седем лева и деветдесет и девет стотинки/**, представляваща незаплатени месечни абонаментни такси и такси за потребление на мобилни услуги за периода 18.11.2019г. до 17.05.2020г. по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ********* от 17.07.2019г.; сумата в размер на **70,04 лева /седемдесет лева и четири стотинки/**, представляваща незаплатени месечни абонаментни такси и такси за потребление на мобилни услуги за периода от 18.11.2019г. до 14.02.2020г. по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ********* от 18.11.2019г.; сумата от **197,82 лева /сто деветдесет и седем лева и осемдесет и две стотинки/**, представляваща дължими лизингови вноски за периода 18.11.2019г. – 17.05.2020г. по Договор за лизинг от 17.07.2019г. с предмет устройство Nokia 4.2 Dual Pink Sand; сумата от **12,96 лева /дванадесет лева и деветдесет и шест стотинки/**, представляваща дължими лизингови вноски за периода 18.11.2019г. – 17.05.2020г. по Договор за лизинг от 17.07.2019г. с предмет базови аксесоари, както и сумата от **106,87 лева /сто и шест лева и осемдесет и седем стотинки/**, представляваща дължими лизингови вноски за периода 15.11.2019г. – 14.05.2020г. по Договор за лизинг от 07.09.2018г. с предмет устройство Nokia 3.1 Black, **ведно със законна лихва върху всяка от главниците**, считано от датата на подаване на заявлението – 10.10.2022г. до окончателното изплащане на задълженията, за които суми е издадена Заповед № 3132/17.10.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 6431/2022г. по описа на РС-Бургас, 5-ти състав.

ОТХВЪРЛЯ предявените от **„Йеттел България“ ЕАД (с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД), ЕИК *****, със седалище и адрес управление: гр. ********* срещу **Р. П. Г., ЕГН *******, с настоящ адрес: ********, искиове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 92 от ЗЗД за приемане на установено в отношенията между страните, че ответницата дължи на ищцовото дружество **следните суми: сумата от 102,29 лева /сто и два лева и двадесет и девет стотинки/**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ..... от 17.07.2019г., формирана като сбор от три стандартни месечни абонаментни такси по договора; сумата от **162,67 лева /сто шестдесет и два лева и шестдесет и седем стотинки/**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер ..... от 17.07.2019г., формирана като разликата между цената на устройството Nokia 4.2 Dual Pink Sand без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг от същата дата; сумата от **72,54 лева /седемдесет и два лева и петдесет и четири стотинки/**, представляваща неустойка за предсрочно

прекръпяване на Допълнително споразумение към Договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ..... от 18.11.2019г., формирана като сбор от три стандартни месечни абонаментни такси по договора, както и сумата от **20,64 лева /двадесет лева и шестдесет и четири стотинки/**, представляваща неустойка за предсрочно прекръпяване на Допълнително споразумение към Договор за Мобилни услуги с предпочетен номер .....от 18.11.2019г., формирана като разликата между цената на устройството Nokia 3.1 Black без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг от 07.09.2018г., **ведно със законна лихва върху всяка от главниците**, считано от датата на подаване на заявлението – 10.10.2022г. до окончателното изплащане на задълженията, за които суми е издадена Заповед № 3132/17.10.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 6431/2022г. по описа на РС-Бургас, 5-ти състав.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК, **Р. П. Г., ЕГН *******, с настоящ адрес: *********, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Йеттел България“ ЕАД (с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД), ЕИК *********, със седалище и адрес управление: *********, сумата от **1283,53 лева /хиляда двеста осемдесет и три лева и петдесет и три стотинки/**, представляваща сторени в настоящото исково производство разноси, съразмерно с уважената част от исковите, както и сумата от **187,05 /сто осемдесет и седем лева и пет стотинки/**, представляваща сторени в заповедното производство разноси, съразмерно с уважената част от исковите.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването на препис от същото на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните, на осн. чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____